

PIKKALAN KIVILOUHIMOSUUNNITELMA - MISSÄ MENNÄÄN?

Marraskuu 2012

Kuntalaisaloittemme meni lopulta läpi, ja Siuntion tekninen lautakunta on asettanut Stallsmossabergetin alueen toimenpidekieltoon Kaakkois-Siuntion uudelleenkaavoituksen ajaksi.

Nähtäväksi jää, vaikuttaako toimenpidekielto takautuvasti jo myönnettyihin louhintalupiin. Tästä on ilmeisesti olemassa erilaisia lain tulkintoja, joten tätä selvitämme lisää siinä tapauksessa, etteivät luvat kaatuisi KHO:ssa, jonka käsittelyssä ne edelleen ovat. Toivotaan parasta!

Päätös:

"Liitteen mukaiselle Kaakkois-Siuntion yleiskaava-alueelle, jonka yleiskaavan muutoksen vireille tulosta kunnanhallitus on 20.8.2012 § 143 päättänyt, määrätään rakennuskielto maankäyttö- ja rakennuslain § 38 mukaisesti sekä toimenpiderajoitus maankäyttö- ja rakennuslain § 128 mukaisesti kahden vuoden ajaksi alkaen siitä päivästä kun päätös on asetettu kuulutettavaksi.

Alue, jota päätös koskee on kunnan alue Vikträskistä itään Lapträskistä etelään kunnan rajalle ja mereen saakka."

Linkki pöytäkirjaan: 87§ Kunnan yleiskaavoituksen tarkistaminen

http://www.siuntio.fi/Liitetiedostot/Poytakirjat/Tekninen_lautakunta/2012/TEKNLTK_PK_2012_9.pdf

Lokakuu 2012

Ympäristöarvojen ja asukkaiden oikeuksien kunnioittaminen

Kun näin kuntavaalien alla ehdokkaat kilvan ilmoittavat toimivansa Siuntion arvokkaan luonnon säilyttämiseksi ja asukkaiden parhaaksi, niin kerrataan vaikkapa vielä, ketkä ja mitkä puolueet ovat äänestäneet Siuntion ympäristölautakunnassa Pikkalan kivilouhimolupien myöntämisen puolesta kahdessa eri kokouksessa. Oheiset tiedot ovat julkisia ja löytyvät Siuntion kunnan Internet-sivuilta.

Kyseinen kallioalue on luokiteltu Suomen ympäristökeskuksen (SYKE) selvityksessä kategoriaan 4, ”valtakunnallisesti arvokas”. Suomen korkeimmat ympäristöviranomaiset (Ympäristöministeriö ja SYKE) sekä Museovirasto lausuivat alueen katselmoituaan painavasti, ettei kallion louhimista tule sallia. Maakuntakaavassa alue on luokiteltu geologisesti arvokkaaksi ja säilyttämisen arvoiseksi.

Lähin asutus on noin 200 metrin päässä. Melu-, pöly- ja tärinähaitat alueen asukkaille ja heidän kiinteistöilleen ovat ilmeiset ja rajut.

Jokaisen näistä argumenteista jo yksinään olisi pitänyt pysäyttää hanke.

Siuntion ympäristölautakunnan kokouksessa 14.4.2010 Thure Lindebergille kuitenkin myönnettiin maa-aines- ja ympäristölupa kyseistä kivilouhimoa varten. Asukkaiden vastustuksesta huolimatta louhimon ja samalla arvokkaan ympäristön tuhoamisen puolesta äänestivät tuolloin:

- Arto Penttinen (kok)
- Harri Huittinen (kok)
- Johanna Grönberg (rkp)
- Gustav Mildh (rkp)
- Paula Kämäräinen (sit)

Ympäristölautakunnan kokouksessa 9.3.2011 louhimon välittömän aloittamisluvan puolesta äänestivät:

- Jaakko Tuominen (kok)
- Ken Lehtonen (kok)

- Ann-Marie Bardy (rkp)
- Peppe Forsblom (rkp)
- Raija Rehnberg (rkp)

Ympäristölautakunnan pöytäkirjassa 14.12.2011 todetaan, että Raija Rehnbergin puoliso on luvanhakijan serkku.

Tätä lainvastaista aloittamislupaa ei hallinto-oikeus luonnollisesti myöntänyt. Maa-aines- ja ympäristöluvan osalta louhimo on Korkeimman hallinto-oikeuden käsittelyssä.

Edellä mainitut ovat siis todellakin kannanottoja kuntamme ympäristölautakunnassa, jonka tehtäväksi on määriteltä ”edistää ja valvoa ympäristönsuojelua sekä asukkaiden elinympäristön terveellisyyttä, turvallisuutta ja viihtyisyyttä” (!).

Syyskuu 2012

Uusimpia vetkutuksia kivilouhimoalueen toimenpidekiellon käsittelyssä :

Viimeisessä kokouksessaan 17.9.-12 kunnanhallitus siis yllättäen toteaa, että toimenpidekiellon asettaminen ei kuulukaan kunnanvaltuuston, vaan teknisen lautakunnan toimivaltaan! Asiaa siis pyöritelty kunnassa nyt syksystä 2010 sillä periaatteella, että tekninen ltk esittää asiaa hallitukselle, joka esittää asiaa valtuustolle, joka sitten hyväksyy tai hylkää esityksen. Nyt ovat sitten keksineet, ettei näin olekaan. Voi hyvää päivää .

Tekninen ltk 13.12.2011:

Päätös: Puheenjohtaja totesi, että tekninen lautakunta oli päättänyt hyväksyä jäsen Gottberg-Ekin ehdotuksen, että esitetään kunnanhallitukselle, että Stallmossabergetin alue saatetaan toimenpidekieltoon ja Kaakkois-Siuntion osayleiskaavan muuttaminen käynnistetään.

Kunnanhallitus 19.12.2011:

Päätös: Kunnanhallitus päättää ehdottaa kunnanvaltuustolle, että alue saatetaan toimenpidekieltoon ja että Kaakkois-Siuntion osayleiskaavan uusiminen käynnistetään kantatie 51 pohjoispuolisilla alueilla.

Kunnanvaltuusto 30.1.2012

Käsittely: Kokouksessa jaettiin Yleiskaavan muuttamista varten asetettava toimenpiderajoitus–muistio (päiväty 18.1.2012).

Päätös: Kunnanvaltuusto päätti palauttaa asian kunnanhallitukselle uudelleen valmisteltavaksi.

Kunnanhallitus 14.5.2012

Päätös: Asia jätettiin pöydälle

Kunnanhallitus 17.9.2012

Ehdotus: Kunnanhallitus päättää ehdottaa kunnanvaltuustolle, että se toteaa rakennuskiellosta ja toimenpiderajoituksesta kaavamuutosalueella päättävän toimielimen olevan tekninen lautakunta

Päätös: Ehdotus hyväksyttiin.

Kysymykseni kuuluu: Jos KH on sitä mieltä, että päätös asiassa kuuluu tekniselle lautakunnalle, miksi se on viivytännyt päätöksentekoa käsittelemällä asiaa itse ja esittänyt toimenpidekiellon asettamista nimenomaan kunnanvaltuustolle, ja vasta nyt toteaa, ettei asia edes kuulu näiden päätäntävaltaan??

KV:n kokouksessa 30.1.2012 on pöytäkirjan mukaan jaettu mm. jonkinlainen "toimenpiderajoitus–muistio (päiväty 18.1.2012)". Siitä, ettei asia kuuluisi valtuuston toimivaltaan ei ollut tässä kokouksessa mitään puhetta. Olin itsekin siellä läsnä.

Keskustelin asiasta tänään Pikkalan alueen asukasillassa hallintojohtaja Jarkko Sorvannon kanssa, mutta hän ei muistanut käsittelyn yksityiskohtia. Palasin vielä myöhemmin asiaan mailitse, ja odottelen nyt vastausta.

465 adressin allekirjoittanutta odottaa mielenkiinnolla, miten toimenpidekiellon käsittely tästä nyt etenee.. Loppuunkäsittelyksihän asiaa ei kaiken järjen mukaan voi julistaa ennen kuin sitä

Helmikuu 2012

Museovirasto antoi lausunnon jossa todetaan hankkeen vaarantavan alueen kulttuurihistorialliset arvot. Lausunto on toimitettu täydennyksenä korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Marraskuu 2011

Vaasan hallinto-oikeus päätti hylätä valitukset ympäristöluvasta, mutta tiukensi lupaehtoja. Päätöksestä valitettiin korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Siuntion kuntaan toimitettiin kuntalaisaloite ja adressi alueen kaavan muuttamiseksi maakuntakaavan mukaiseksi.

Huhtikuu 2011

Helsingin hallinto-oikeus päätti hylätä valitukset maa-ainesluvasta. Päätöksestä valitettiin korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Syyskuu 2010

Siuntion kunnanhallitus hylkäsi aiemmin keväällä kuntalaisten aloitteet Kelan alueen kaavoituksen muuttamiseksi. Kokouksessaan 6.9. Siuntion kunnanvaltuusto kuitenkin päätti äänin 22-5 palauttaa asian takaisin hallituksen käsiteltäväksi Yrjö Kokkosen esityksestä. Asiaa vastaan äänesti siis viisi valtuutettua, kaikki RKP:n edustajia.

Perusteina asian palautukselle olivat mm kunnanhallituksen virheellinen käsitys siitä että louhimolle olisi jo myönnetty lupa, ja merkittävänä seikkana ympäristöviranomaisten uudet lausunnot joita ei aiemmin ole ollut käytettävissä.

Kirkkonummen Sanomien uutinen julkaistiin 12.9. ja se löytyy hakemistosta numerolla 31 tai suoraan täältä: <http://louhimo.galleria.fi/kuvat/31%29+Kirkkonummen+Sanomat+12.9./>

Kirkkonummen Sanomat julkaisi 5.9. asukkaiden avoimen kirjeen hankkeesta. Kirje löytyy kohdasta hakemiston kohdasta 30 tai suoraan täältä:

<http://louhimo.galleria.fi/kuvat/30%29+Kirkkonummen+Sanomat+5.9./>

Elokuu 2010

Maa-aineslupa on otettu käsittelyyn Helsingin hallinto-oikeudessa.

Kesäkuu 2010

Suomen ympäristökeskus ja Ympäristöministeriö antoivat lausunnon Stalls mossabergetin arvosta ja soveltuvuudesta louhimtoimintaan. Ympäristökeskuksen mukaan ” alueella ei tule sallia kalliokiviaineksen ottoa”!

Ympäristöministeriöllä ei ole tähän kantaan huomauttamista.

Louhittava alue on nyt ensimmäistä kertaa tarkasti arvioitu asiantuntijoiden toimesta. Lausunnot on toimitettu täydennyksenä maa-aineslupavalitukseen.

Kesäkuu 2010

Lindeberg haki aloituslupaa louhimotoiminnalle – siitä huolimatta että luvista oli valitettu ja että ympäristölautakunnan asettamia ehtoja ei oltu täytetty. Ympäristölautakunta kumosi aloittamisluvan. On merkillepantavaa, että kaksi RKP:n edustajaa (Mildh ja Grönberg) olisivat olleet valmiit myöntämään aloitusluvan lainvastaisesti.

Toukokuu 2010

Valitusohjeet asianosaisille:

Maa-ainesluvasta valitetaan suoraan Helsingin hallinto-oikeuteen ja ympäristöluvasta Vaasan hallinto-oikeuteen siten, että valitus jätetään Siuntion ympäristölautakunnalle, joka pyytää hakijalta vastineen, antaa oman vastineensa ja lähettää asiakirjat sen jälkeen eteenpäin Vaasaan.

Valitusperusteita löytyy täältä:

Maa-aineslupa: http://www.kunnat.net/k_perussivu.asp?path=1;29;145;30546;38442;23943;27648

Ympäristö lupa: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2000/20000086>

Adressi kallioalueen säilyttämisen puolesta löytyy osoitteesta <http://www.adressit.com/louhimo>

Huhtikuu 2010

Siuntion kunnan ympäristölautakunta myönsi Thure Lindebergille maa-ainesten ottoluvan sekä ympäristöluvan kallionlouhintaa ja murskausasemaa varten 14.4.2010.

Helmikuu 2010

Siuntiossa on vuodesta 2006 ollut vireillä maa-aineslupa-asia, jonka tarkoituksena on rakentaa kivilouhimo Pikkalan Stallsmossabergetille, aivan kantatie 51 viereen, Pikkalanjoen kulttuurimaiseman ja Pikkalan kartanon välittömään läheisyyteen.

Kuvaliite 1

Stallsmossaberget

Lähin asutus sijaitsee 200 m päässä suunnitellusta louhinta-alueesta. Alueen kallio jatkuu yhtenäisenä kantatielle 51 asti.

Louhittava kallioalue jatkuu yhtenäisenä Kantatielle 51 asti, joten sen maisemointi ei tule onnistumaan.

Louhinta-alueen maisemointi ei tule onnistumaan, vaan ruma louhimoalue tulee näkymään esteettä kantatielle 51.

Kyseinen kallioalue on vuonna 2007 lainvoiman saaneessa Uudenmaan maakuntakaavassa luokiteltu kokonaisuutena kategoriaan 4 ”valtakunnallisesti arvokas kallioalue”. Tähän luokkaan kuuluvat kallioalueet sisältävät ”sellaisia biologisia, geologisia tai maisemallisia arvoja, joilla on valtakunnallista tai muutoin huomattavaa merkitystä luonnonsuojelun kannalta”. Tämä siis alan asiantuntijoiden tieteellisesti objektiivinen arvio alueesta, ja tekee siitä ilman muuta kiviainesten ottoon sopimattoman.

Siuntion kunta ei valitettavasti ole päivittänyt louhittavaksi suunnitellun alueen osayleiskaavaa tuon lainvoimaisen maakuntakaavan mukaiseksi, joten se on osaltaan tarjonnut maanomistajalle mahdollisuuden vedota hakemuksessaan alueen tämänhetkiseen PT-kaavamerkintään.

On melko hämmästyttävää, että kun avaa Siuntion kunnan internet-sivut, siellä hehkutetaan alueen luontoa, Siuntionjoen kulttuurimaisemaa ja koko menneiden vuosisatojen historiaa. Silti kunta ei ole huolehtinut lain mukaisesta velvoitteestaan pitää alueen kaavoitus ajan tasalla, vaikka kunnasn alueelta on löytynyt tällainen valtakunnallisesti merkittävä ja harvinainen luontokohde. Sopii myös kysyä, missä on maanomistajan moraali...

Kunnan olisi nyt heti käynnistettävä alueen kaavamuutos, ja asetettava alue toimenpidekieltoon, kunnes kaava on päivitetty, jotta arvokas kallioalue saadaan säilytetyksi, ja alueen asukkaiden oikeudet turvataan. Kaavamuutoksesta ollaan tekemässä aloitetta kunnanvaltuustolle, ja toivommekin tähän liittyen mahdollisimman monen kuntalaisen olevan yhteydessä kuntaan ja omaan kunnanvaltuutettuunsa tässä asiassa!

Korkein hallinto-oikeus on tehnyt alueelle katselmuskäynnin lokakuussa 2009, ja huolimatta Ympäristöministeriön teettämästä kallioalueselvityksestä, Uudenmaan maakuntakaavan ohjeistuksesta, Siuntion ympäristölautakunnan, Uudenmaan ympäristökeskuksen ja paikallisten asukkaiden vastustuksesta palauttanut maa-ainesluvan Siuntion ympäristölautakunnalle, jossa sen ja louhimoa varten tarvittavan ympäristöluvan käsittely jatkuu nyt helmikuussa.

Louhinta-alueen kaltaiset koskemattomat, jääkauden muosvaamat laajat kalliomuodostelmat ovat harvinaisia ja korvaamattomia, mutta KHO on siis päätöksellään kumonnut kaikkien asiantuntijoiden arvion kallion valtakunnallisesta arvosta, vaikkei jäsenten joukossa liene yhtään geologian asiantuntijaa!

Sekä KHO:n että HHO:n (Helsingin Hallinto-oikeus) päätösten perustelut sisältävät merkittäviä asiavirheitä.

Näistä HHO:n päätösten virheellisistä perusteluista mainitaan tässä alueen asukkaiden 2009 KHO:lle tekemässä vastineessa: <http://louhimo.galleria.fi/kuvat/14%29+Asukkaat+KHOLle+2009/>

Viimeisimpänä virheenä KHO:n päätöksessä on mainittu lähimmän asutuksen etäisyydeksi louhimosta 700-1000m! Todellisuudessa lähimmät talot sijaitsevat alueen eteläpuolella kartasta katsottuna jopa alle 200 metrin päässä, ja Lillåkerintiellä useampi asuinrakennus 500 metrin päässä. Hakijan teettämässä meluselvityksessä, jossa etäisyydet on mainittu suurinpiirtein oikein, todetaan jo nyt, että sallittu melutaso ainakin lähimpien loma-asuntojen kohdalla tulee ylittymään.

On jokseenkin outoa, että useampiin hakijan oikeusasteille antamiin selvityksiin ovat riittäneet omavaltaisesti tulkitut puhelinkeskustelut ilman ko. viranomaisten kirjallisia lausuntoja! Viimeisimpään tällaiseen väärin tulkittuun puhelinkeskusteluun Uudenmaan ympäristökeskuksen kanssa (asia tarkistettu Ympäristökeskuksesta) ei myöskään annettu Ympäristökeskukselle tai muille asianosaisille enää mahdollisuutta antaa omaa vastinettaan.

Pientalot ja kesämökit haja-asutusalueille on rakennettu ja niitä maksetaan ja ylläpidetään elämänmittaisella työllä. Tällaisiin paikkoihin hakeutuvat ihmiset ovat etsineet luonnonrauhaa ja hiljaisuutta, ja nauttivat lähiluonnossa liikkumisesta kaikissa eri muodoissaan. Kyseisessä louhimoasiassa ei saa olla niin, että yksittäisen maanomistajan etu menee kaikkien lähialueen asukkaiden edun edelle, ja heidän elämänsä tehdään sietämättömäksi aiheuttamalla asumiselle, ulkoilulle ja kiinteistöille melu-, tärinä- ja pölyhaittaa sekä niiden mukanaan tuomia terveystriskejä.

Tässä tapauksessa ko. kallioalue pitäisi ilman muuta säilyttää jo pelkästään sen "valtakunnallisesti arvokas" -luokittelun perusteella (Ympäristöministeriön teettämä kallioalueselvitys), asutukselle aiheutuvista haitoista nyt puhumattakaan.

Uudellamaalla louhimoprojektit ovat viime vuosina aiheuttaneet paljon ongelmia ja vastustusta. Kukaan ei halua kallioiden räjäytyksiä ja kivimurskaamaa "takapihalleen". Pikkalan tapauksessakin lähin asutus on vain 200m päässä.

Kuntien tulisi kaavoittaa kiviainesten ottamisalueet etukäteen, eikä sitten alueiden vahvistamisen jälkeen enää kaavoittaa asutusta liian lähelle. Tai jos kaavoittaakin, niin ainakin sinne talon pystyttävä silloin tietää, mitä on odotettavissa. Näin asiassa edettäisiin järkevässä ja oikeassa järjestyksessä, eikä kenenkään elämänlaatu ja terveys vaarantuisi moisten hankkeiden takia.